

سخن سردیبر

در سوگ یک دانشمند فرهیخته.

ترسم که اشک در غم ما پرده در شود / وین راز سر به مهر به عالم سمر شود

در حالی که هنوز مدتی از جلسه هم‌اندیشی اردیبهشت ماه ۹۱ فصلنامه‌مان نگذشته بود که خبر نابنگام و تأسف بار فوت مرحوم دکتر عبدالمجید یعقوب پور، جامعه زمین‌شناسی به ویژه همکاران دانشگاهی و دوستان شورای نویسندگان فصلنامه علوم زمین را شوکه کرد. او متولد سال ۱۳۲۰ خورشیدی بود که پس از اتمام تحصیلات عالی‌اش در گرایش زمین‌شناسی اقتصادی از امریکا، به صورت حرفه‌ای عضویت از اعضای هیئت علمی دانشگاه تربیت معلم شد. در طی بیش از ۳۰ سال خدمت صادقانه در دانشگاه، شاگردان بسیاری را تربیت کرد و در پایان‌نامه‌های بی‌شماری از کارشناسی تا کارشناسی ارشد و دکترا، استاد راهنما بود و در بسیاری از مجامع علمی حضوری فعال داشت. والحق والانصاف که دانش‌آموختگان این استاد گرانقدر از نخبگان دانش علوم زمین مملکت شده‌اند. از آن زنده‌یاد آثار علمی گرانمایی در قالب کتب، مقاله و نوشتارهای علمی به ویژه در علوم زمین به یادگار مانده است که بهره‌گیری از آنها را به دوستان فصلنامه توصیه می‌نمایم. مرحوم استاد یعقوب پور را در گذشته دور که ایشان چند سالی پیش نبود که به کار تدریس در دانشگاه مشغول شده بودند، نمی‌شناختم، روزی یکی از مسئولان رده بالای وزارت علوم، تحقیقات و فناوری وقت، از من خواست در مورد کتابی که ایشان نوشته بودند، اظهار نظر نمایم. کتاب را که یکی از تألیفاتشان در زمینه زمین‌شناسی اقتصادی بود، به دقت مطالعه نمودم. مطالعه کتاب، دو خاصیت مهم برای من به وجود آورد. یکی آموختن بسیاری نکات مهم زمین‌شناسی اقتصادی، و دیگری که مهم تر بود، شناختن استاد مرحوم بود و تازه فهمیدم که معنی این بیت از لسان الغیب چیست که می‌فرماید:

بس نکته غیر حسن نباید تا کسی / مقبول طبع مردم صاحب نظر شود

زنده یاد یعقوب پور، دانشمندی بود فرهیخته، متواضع، کم‌ادعا، مهربان، خوش‌رو و خلاصه با اخلاق حسنه به معنی واقعی آن. حضور او برای همکاری در فصلنامه علوم زمین که به تقاضای مدیر مسئول، سردبیر و شورای نویسندگان فصلنامه صورت گرفته بود، غنیمی بود برای بالا بردن کیفیت مجله. ارائه راهکارها، پیشنهادها و توصیه‌های آن مرحوم برای هر چه بهتر شدن کیفیت فصلنامه، بسیار اثرگذار بود، ولی افسوس که این زمان کوتاه بود و کاش می‌شد او را سالیان بیشتری در لباس خدمت‌گذاری به این آب و خاک دید.

گویند سنگ لعل شود در مقام صبر / آری شود اما به خون جگر شود

آری، یعقوب پور در مقام صبر و کوشش، لعل شده بود ولی افسوس که زود از میان ما رفت. روحش شاد و یادش گرامی باد.